

Forslag

til

Lov om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

Fremsat den 14. december 1972 af *landbrugsministeren*.

I lov nr. 58 af 4. marts 1964 om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning som ændret ved lov nr. 42 af 20. februar 1969 foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Landbrugsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Det veterinære Sundhedsråd, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger og efter forhandling med Den danske Dyrlægeforening fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, yder autoriserede dyrlæger assistance under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i stk. 1, litra b, c, d og e. Ministeren fastsætter i det omfang, han anser det for nødvendigt, bestemmelser om, hvilke uddannelseskra- ve pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.“

2. Efter § 7 indsættes:

„§ 7 a. En dyrlæge må kun udlevere lægemidler eller ordinere lægemidler ved recept

til behandling af sygdomstilfælde hos dyr under overholdelse af de i stk. 2-4 fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Som grundlag for udlevering eller receptordination skal foreligge en diagnose, der enten skal være stillet af dyrlægen selv eller skal være stillet af et statsligt eller et i henhold til § 18, stk. 1, godkendt laboratorium efter undersøgelse af indsendt materiale fra det eller de syge dyr.

Stk. 3. Dyrlægens diagnose skal stilles på grundlag af en fagligt forsvarlig klinisk undersøgelse, som han personlig har foretaget af det eller de syge dyr.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan dyrlægen stille diagnosen efter at have gennemgået sygdommens symptomer og forløb med besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, eller efter at have undersøgt forelagt materiale fra det eller de syge dyr under forudsætning af, at han har et sådant kendskab til helbredstilstanden i besætningen og til besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på nævnte grundlag“.

3. § 21, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1975-76.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

I § 21, stk. 2, i lov nr. 58 af 4. marts 1964 om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning,

Landbrugsmin. 1. afd. 4. kt. j. nr. 282-72.

som ændret ved lov nr. 42 af 20. februar 1969, er det bestemt, at loven skal forelægges til revision i folketingsåret 1972-73.

Med henblik herpå og i overensstemmelse med et af landbrugsministeren i et samråd med det folketingsudvalg, der afgav betænkning over forslag til lov nr. 42 af 20. februar 1969, fremsat tilbud nedsatte landbrugsministeriet under 25. august 1969 et udvalg med den opgave at foretage en nøje undersøgelse af mulighederne for og forsvareligheden af at anvende mellemteknikere inden for et eller flere af de områder, der ved § 4, stk. 1, i lov nr. 58 af 4. marts 1964 om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning er henført til dyrlægegerningen, samt at udtale sig om, hvilke uddannelseskrav der bør stilles til sådanne mellemteknikere. Udvalget fik endvidere til opgave at undersøge mulighederne for, at der gives landmænd adgang til selv at behandle deres dyr med lægemidler i videre omfang, end det er tilladt efter de nugældende bestemmelser, jfr. dyrlægelovens § 4, stk. 1, litra c.

Udvalget bestod af repræsentanter for landbrugsministeriet, veterinærdirektoratet, Den kgl. veteri-

nær- og landbohøjskoles veterinærvidenskabelige fagråd, Det veterinære Sundhedsråd, De samvirkende danske Landboforeninger, Den danske Dyrlægeforening, Kød- og mælkehygiejnisk forening for danske dyrlæger, De samvirkende danske Husmandsforeninger og Landbrugsrådet.

Udvalget afsluttede i september 1972 sit arbejde ved at afgive Betænkning vedrørende lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning (nr. 660-1972).

Udvalget har indstillet, at der søges foretaget de ændringer i lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning, der indeholdes i dette lovforslag under 1 og 2.

Bemærkninger til de enkelte ændringsforslag:

ad. 1. Der henvises til udvalgsbetænkningernes afsnit I side 5-19.

ad. 2. Der henvises til udvalgsbetænkningernes afsnit II side 20-30.

Lovforslaget sammenholdt med gældende bestemmelse.

Gældende formulering.

§ 4.....

Stk. 4. Landbrugsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Det veterinære Sundhedsråd, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger og efter forhandling med Den danske Dyrlægeforening fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer uden veterinær uddannelse yder autoriserede dyrlæger teknisk assistance under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i stk. 1, b, c, d og e.

Forslaget.

1. § 4, stk. 4, affattes således:

„*Stk. 4.* Landbrugsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Det veterinære Sundhedsråd, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger og efter forhandling med Den danske Dyrlægeforening fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, yder autoriserede dyrlæger assistance under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i stk. 1, litra b, c, d og e. Ministeren fastsætter i det omfang, han anser det for nødvendigt, bestemmelser om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.“

2. Efter § 7 indsættes:

„§ 7 a. En dyrlæge må kun udlevere lægemidler eller ordinere lægemidler ved recept til behandling af sygdomstilfælde hos dyr under overholdelse af de i stk. 2-4 fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Som grundlag for udlevering eller receptordination skal foreligge en diagnose, der enten skal være stillet af dyrlægen selv eller skal være stillet af et statsligt eller et i henhold til § 18, stk. 1, godkendt laboratorium efter undersøgelse af indsendt materiale fra det eller de syge dyr.

Stk. 3. Dyrlægens diagnose skal stilles på grundlag af en fagligt forsvarlig klinisk undersøgelse, som han personlig har foretaget af det eller de syge dyr.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan dyrlægen stille diagnosen efter at have gennemgået sygdommens symptomer og forløb med besættningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, eller efter at have un-

Gældende formulering.

Forslaget.

dersøgt forelagt materiale fra det eller de syge dyr under forudsætning af, at han har et sådant kendskab til helbredstilstanden i besætningen og til besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på nævnte grundlag."